

Column 'Laf' door Glenda Westzaan uitzending 23 januari 2020

Er staat een lange man voor mijn berging
Jong, slank en met een volle baard
Twee mooie groene ogen kijken mij quasi stoer aan
Whatsup? vraagt hij
Ik zie hem niet voor het eerst
Hij wil roken zegt hij, 'binnen in mijn berging'
Buiten is het koud
Niet hier, denk ik
Ga weg
Wat doe je hier
Al weer voor de zoveelste keer
Voel me niet veilig
Hij is verward
Alle mogelijke gevaren doemen zich op
Plotselinge psychose
Brand door smeulende peuken in een oud matras
Urine, afval en etensresten in de gang
En ik kwetsbaar met mijn fiets in de hand in de berging,
mijn kleine nichtje naast mij
Dus stuur ik hem weg.
Deze keer
Ik fiets naar de Aldi
Met muts en handschoenen gewapend
trap ik driftig door in de kou
Ik schrik
Er huilt een man op straat, keihard
Hoofden draaien zich om in zijn richting
Wanhopig, klagend, moederziel alleen
en hartverscheurend huilt hij als een kind
Ik versta hem niet
Een vreemde taal
Maar geen vreemde man
Ik ken hem van mijn berging
Voel me schuldig
en fiets snel door
Hopelijk herkent hij mij niet
Laf ben ik

Zaterdag 11 januari 2020 , 5 graden Celsius in Amsterdam
en het nieuwe jaar is nog maar net begonnen.

